

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1646/2025-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, a po prijedlogu višeg sudskog savjetnika Lordana Čošića, u pravnoj stvari tužitelja Ivica Lončara iz Kunovca, Braće Radića 19, OIB: 78963837997 kojeg zastupa punomoćnica Marija Jukić Jurišić, odvjetnica u Zagrebu, Đorđićeva 15, protiv tuženika Wiener osiguranje Vienna Insurance Group dioničko društvo za osiguranje, Zagreb, Slovenska ulica 24, OIB: 52848403362, kojeg zastupa punomoćnik Dinko Rebrović, odvjetnik u Zagrebu, II Barilovička 7, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 3. lipnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno i zamjenice punomoćnice tužitelja Petre Jurina, odvjetničke vježbenice, te zamjenice punomoćnika tuženika Sonje Šugh Bečeheli, odvjetnice, dana 3. srpnja 2026. godine objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Wiener Osiguranje Vienna Insurance Group d.d., Zagreb, Slovenska ulica 24, OIB: 52848403362, isplatiti tužitelju Ivici Lončaru iz Kunovca, Braće Radića 19, OIB: 78963837997, na ime naknade neimovinske i imovinske štete daljnji iznos od 5.400,00 eura skupa s zakonskim zateznim kamatama koje na iznos od 1.790,00 eura teku od 11. veljače 2026. do isplate, a na iznos od 1.510,00 eura od 4. ožujka 2026. do isplate, te na iznos od 2.100,00 eura od 3. srpnja 2026. do isplate, i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se preostali dio tužbenog zahtjeva tužitelja za naknadom štete u iznosu od 300,00 eura, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 3. veljače 2025. do isplate.

III. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja za naknadom zakonskih zatezних kamata na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete od 1.790,00 eura, tekućih od 3. veljače 2025. do 10. veljače 2026.,

IV. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja za naknadom zakonskih zatezних kamata na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete od 1.510,00 eura, tekućih od 3. veljače 2025. do 3. ožujka 2026.

V. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja za naknadom zakonskih zatezних kamata na dosuđeni iznos naknade imovinske štete od 2.100,00 eura tekućih od 3. veljače 2025. do 2. srpnja 2026.

VI. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja za naknadom zakonskih zatezних kamata na nesporno plaćeni iznos od 4.000,00 eura tekućih od 3. veljače 2025. do 20. veljače 2025.

VII. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.737,50 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zatezним kamatama, tekućim od 3. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

VIII. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troška parničnog postupka u preostalom iznosu od 62,50 eura, s pripadajućim zakonskim zatezним kamatama tekućim od 3. srpnja 2026. do isplate.

IX. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe učinjena podneskom tužitelja od 3. ožujka 2026.

Obrazloženje

1. Tužitelj Ivica Lončar u tužbi od 12. rujna 2025. u bitnome navodi da je dana 16. prosinca 2024. zadobio ozljedu na radu kod poslodavca Podravka d.d. Koprivnica, kada je sudjelovao u utovaru teretnog vozila, na način da mu je u tovarnom prostoru kamiona drugi radnik električnim viličarem ozlijedio nogu. Sukladno zakonskim odredbama poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti, a prema općim propisima obveznog prava. Tužitelj navodi da je posao obavljao na uobičajeni način i uz upotrebu dužne pažnje, te mu je predmetna ozljeda priznata ozljedom na radu, stoga postoji odgovornost poslodavca, pa samim time i tuženika kod kojega je poslodavac tužitelja osigurao odgovornost prema vlastitim djelatnicima. Tužitelj navodi da je podnio tuženiku odštetni zahtjev 3. veljače 2025., te da mu je tuženik u predmetu broj COO/250000128 20. veljače 2025. isplatio iznos od 4.000,00 eura. Tužitelj navodi da se po ozljeđivanju javio u Opću bolnicu Dr. Tomislav Bardek u Koprivnici gdje su mu dijagnosticirali ozljedu: Fractura multifragmentaris

zahtjev povisio sukladno rezultatima provedenog medicinskog vještačenja, stoga je odlučeno kao u izreci rješenja.

4. Tijekom postupka izvedeni su sljedeći dokazi: izvršen je uvid u e-mail i odštetni zahtjev tužitelja od 3. veljače 2025. (str. 4-6 spisa), Zapisnik Državnog inspektorata, Područnog ureda Varaždin, Službe za nadzor zaštite na radu od 20. prosinca 2024. (str. 7-21 spisa), u medicinsku dokumentaciju tužitelja (str. 22-26 spisa, str. 36-40 spisa, str. 50-61 spisa), fotografije naruženja (str. 29-35 spisa), prijavu ozljede na radu (str. 45-49 spisa), izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Božidaru Šebečiću, specijalistu kirurgije, ortopedije i traumatologije, o čemu u spisu prileži pisani Nalaz i mišljenje od 22. veljače 2026. (str. 77-80 spisa) i pisano očitovanje vještaka od 19. ožujka 2026. (str. 108 spisa). Na ročištu glavne rasprave 3. lipnja 2026. (str. 111 spisa) saslušan je tužitelj u svojstvu parnične stranke (str. 111 spisa), te je izvršen uvid u sudsku praksu i u ostalu dokumentaciju koje prileži spisu.

5. Sud je u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje u tekstu: ZPP), na temelju svih izvedenih dokaza i na temelju rezultata cjelokupnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan iz slijedećih razloga.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja kao radnika osiguranika tuženika za naknadom imovinske i neimovinske štete uslijed ozljede na radu koju je tužitelj kao zaposlenik osiguranika tuženika pretrpio dana 16. prosinca 2024.

7. U postupku nije sporno da je tužitelj Ivica Lončar u trenutku štetnog događaja, 16. prosinca 2024. zaposlen kod poslodavca Podravka d.d. Koprivnica, te da je do štetnog događaja došlo za vrijeme radnog vremena, u obavljanju redovnih radnih zadataka. Nije sporna pasivna legitimacija tuženika, odnosno da poslodavac tužitelja kod tuženika na dan štetnog događaja ima sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti koja uključuje i osiguranje odgovornosti prema djelatnicima. Nije sporno da je tužitelj tuženiku podnio odštetni zahtjev 3. veljače 2025., te da je tuženik tužitelju 20. veljače 2025. isplatio nesporni iznos naknade neimovinske i imovinske štete u iznosu od 4.000,00 eura. Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva preko nesporno isplaćenog iznosa, te tijek zatezne kamate.

8. Spisu prileži Zapisnik Državnog inspektorata, Područnog ureda Varaždin, Službe za nadzor zaštite na radu od 20. prosinca 2024. (str. 7-21 spisa), iz kojega proizlazi da je 20. prosinca 2024. izvršen inspeksijski nadzor poslodavca tužitelja Podravka d.d. Koprivnica, na lokaciji Danica 12, Skladište G001, povodom ozljede na radu tužitelja od 16. prosinca 2024., te je po provedbi nadzora utvrđeno da nisu postojale nepravilnosti kod poslodavca tužitelja iz područja zaštite na radu.

9. Iz prijave ozljede na radu od 8. siječnja 2025. (str. 45-49 spisa) proizlazi da je tužitelj Ivica Lončar, kao zaposlenik trgovačkog društva Podravka d.d., Ante Starčevića 32 Koprivnica, na radnom mjestu vozač teretnih vozila i kamiona u okviru radnog vremena, koje je taj dan bilo od 15,00 do 23,00 sati, na adresi kod poslodavca Danica 12, Koprivnica, pretrpio ozljedu na radu, kada je obavljao

svakodnevni posao utovara robe u kamion, na način da je uz pomoć ručnog električnog viličara preslagivao paletiziranu robu, nalazio se leđima okrenut prema vozaču viličara, tako da ga nije vidio, a vozač viličara vozio je unatrag tako da nije vidio tužitelja i došlo je do udara viličara u tužiteljevu lijevu nogu i do prijeloma iste, na lice mjesta izašla je hitna pomoć i policija, a tužitelj je zadržan u bolnici radi operacije.

10. Temeljem podataka koji su navedeni u prijavi o ozljedi na radu, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje je priznao tužiteljevu ozljedu ozljedom na radu i to ovjerom tiskanice prijave o ozljedi na radu, sukladno čl. 129. st. 1 Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine" broj: 80/13, 137/13 i 98/19) kojim je propisano da o priznavanju ozljede na radu, Zavod odlučuje u pravilu bez donošenja pisanog rješenja, ovjerom tiskanice prijave o ozljedi na radu, odnosno profesionalne bolesti. Iz navedenog proizlazi da je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje tužitelju priznao ozljedu od 16. prosinca 2024. kao ozljedu na radu dana 21. ožujka 2025., a protiv navedene odluke bila je dopuštena žalba Direkciji Zavoda u roku od 15 dana od dana primitka ovjerene tiskanice prijave o ozljedi na radu, što je vidljivo iz prijave (str. 49 spisa). Tuženik nije dostavio u spis dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo da je protiv navedenog rješenja podnio žalbu, niti je to tvrdio tijekom postupka, slijedom čega je rješenje HZZO-a postalo pravomoćno. Pitanje je li ozljeda koju je tužitelj zadobio 16. prosinca 2024. ozljeda na radu, predstavlja prethodno pitanje u ovom postupku u smislu čl. 12. st. 1. ZPP-a. S obzirom da je o tom pitanju nadležno tijelo (HZZO) donijelo odluku, sud je vezan pravomoćnom odlukom donesenom od strane HZZO-a u upravnom postupku.

11 Svu priloženu dokumentaciju sud je ocijenio vjerodostojnom, uključujući citiranu policu osiguranja i prijavu ozljede radu s priložima, kao i medicinsku dokumentaciju tužitelja, a vjerodostojnost iste stranke nisu osporavale.

12. Radi utvrđivanja težine ozljeda tužitelja te uzročno posljedične veze između štetnog događaja i ozljeda kod tužitelja sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Božidaru Šebečiću specijalistu kirurgije, ortopedije i traumatologije, koji je 22. veljače 2026. podnio svoj pisani nalaz i mišljenje. Sudski vještak je na temelju osobnog pregleda tužitelja te uvida u priloženu medicinsku dokumentaciju i zdravstveni karton tužitelja utvrdio da je tužitelj 16. prosinca 2024. stradao na radnom mjestu na način da ga je viličar udario u lijevu potkoljenu, pri čemu je zadobio otvoreni, viševrni prijelom lijeve potkoljenice s pomakom ulomaka (prijelom dijafize goljenične kosti na prijelazu srednje u distalnu trećinu i dvostruki prijelom lisne kosti). Radi se o teškoj tjelesnoj ozljedi. Prijelom goljenične kosti je liječen fiksacijom ulomaka intramedularnim čavlom a prijelomi lisne kosti intramedularno plasiranim K-žicama. Postoperativno je hodao uz pomoć dvije štake uz dozirano opterećenje noge. Prijelom goljenične kosti je usporeno zaraštavao pa je 22. svibnja 2025. učinjena dinamizacija intramedularnog čavla, odstranjen je statički vijak iz gornjeg dijela potkoljenice. Nakon zaraštenih prijeloma, dana 26. siječnja 2026. odstranjene su K-žice iz lisne kosti. Proveo je dugotrajnu fizikalnu terapiju. Na bolovanju je bio oko 10 mjeseci. Zbog zadobivenih ozljeda kod tužitelja je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja. Prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i nalazu kod pregleda tužitelja, po završetku liječenja zaostala je umjerena slabost lijeve noge zbog

hipotrofije mišića, kronični bolovi u donjem dijelu potkoljenice i gležnju kod većeg opterećenja, kretnje u gležnju su ograničene u manjem stupnju, te smanjenje životne aktivnosti iznosi 8%. Sudski vještak zaključuje da postoji uzročno-posljedična veza između ozljede zadobivene u štetnom događaju i navedenih trajnih posljedica. Tužitelj je zbog zadobivenih ozljeda i tijekom liječenja (tri operacije) trpio fizičke bolove jačeg intenziteta 5 dana, srednjeg intenziteta 10 dana i manjeg intenziteta 3,5 mjeseca kumulativno. Zaostali bolovi uključeni su u smanjenje životne aktivnosti. Tužitelj je trpio primarni strah jačeg intenziteta kratkotrajno u trenutku štetnog događaja. U nastavku liječenja trpio je sekundarni strah (zabrinutost za zdravlje i ishod liječenja, strah pred operacije) jačeg intenziteta 3 dana, srednjeg intenziteta 8 dana, manjeg intenziteta 10 tjedana kumulativno. Sudski vještak navodi da su tužitelju zaostali ožiljci na lijevoj potkoljenici i to: na prednjoj strani koljena postoperativni ožiljak duljine 4 cm, širine 3 mm, crveniji od okolne kože, na vanjskoj strani gornjeg dijela potkoljenice ispod koljena dva ožiljka duljine po 2 cm, širine oko 2 mm, nešto tamniji od okolne kože. Na vanjskoj strani lijevog gležnja nepravilan ožiljak 1,5x1 cm i ovalni ožiljak promjera oko 1 cm, nešto tamniji od okolne kože. Ispod vrška fibularnog maleola ožiljak duljine 3 cm, širine 3 mm, nešto tamniji od okolne kože. Na unutarnjoj strani gležnja nepravilan ožiljak 4x3 cm, nešto tamniji od okolne kože, što predstavlja naruženje manjeg stupnja (na granici prema srednjem stupnju) usljed čega tužitelj trpi i odgovarajuće duševne boli. Tuđa pomoć mu je bila potrebna u opsegu 5 sati dnevno 2 tjedna, 4 sata dnevno 4 tjedna, 3 sata dnevno 6 tjedna, 2 sata dnevno 6 tjedana i 1 sat dnevno 4 tjedna za pomoć kod odlazaka na preglede, za obavljanje kućnih poslova, za nabavku i pripremu hrane i sl. Nakon što je inicijalno naveo da je liječenje tužitelja okončano 31. svibnja 2024. sudski vještak u očitovanju od 19. ožujka 2026. navodi da je u pisanom nalazu i mišljenju omaškom naveden krivi datum završetka liječenja, te zaključuje da je liječenje tužitelja završeno odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo 10. veljače 2026. kada su odstranjeni šavi nakon vađenja K-žice.

13. Tuženik se u podnesku od 12. ožujka 2026. očitovao da nema primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka. Tuženik se u navedenom podnesku protiv preinaci tužbe učinjenom podneskom tužitelja od 3. ožujka 2026. te osporava tijekom zatezne kamate na nesporno plaćeni iznos od 4.000,00 eura od 3. veljače 2025. do 20. veljače 2025. navodeći da je tuženik saznao za štetu tek u trenutku završetka liječenja, te zatezna kamata ne može teći prije toga dana, navodi da je nesporni dio tužitelju isplaćen u svim zakonskim rokovima, i to 16 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, stoga da tužitelj nema pravo na isplatu zateznih kamata na iznos od 4.000,00 eura. Tužitelj osporava tijekom zatezne kamate i na dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj potražuje isplatu iznosa od 5.700,00 eura, a pogotovo u dijelu za koji je tužba preinačena.

14. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, te je podneskom od 3. ožujka 2026. uskladio tužbeni zahtjev sa nalazom i mišljenjem sudskog vještaka.

15. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 22. veljače 2026. sa očitovanjem od 19. ožujka 2026. kao vjerodostojan, budući da je izrađen stručno, jasno i obrazloženo, na temelju medicinske dokumentacije, zdravstvenog

kartona i osobnog pregleda tužitelja, a stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje te nisu zahtjevale da sudski vještak nalaz i mišljenju usmeno obrazlaže.

16. Na ročištu 3. lipnja 2026. (str. 111 spisa) saslušan je tužitelj u svojstvu parnične stranke, te u svom iskazu navodi da je u radnom odnosu u Podravci d.d. od kolovoza 2024. na radnom mjestu vozača motornih vozila. U odnosu na štetni događaj navodi da je 16. prosinca 2024. na radnom mjestu u tvornici vegete, radio utovar robe sa električnim viličarem. Na tovarnoj rampi ispred kamiona dogodila se nezgoda tako što su u isto vrijeme tužitelj i kolega vozili robu sa električnim viličarima, bili su okrenuti leđima jedan od drugoga i pri tome je kolega sa električnim viličarem tužitelja udario po lijevoj nozi. Tužitelj navodi da je odvezen na hitnu, gdje su ga odmah operirali, ostao je u bolnici 8-9 dana, nakon toga je pušten kući na kućno liječenje i mirovanje, i nije se smio kretati oko 2 mjeseca, a nakon toga se počeo kretati uz pomoć štaka, koje je koristio sve do srpnja 2025. Tužitelj navodi da je bio na bolovanju sve do studenoga 2025. kada se vratio na posao, s time da je u siječnju 2026. ponovno išao na bolovanje radi vađenja šipki iz lijeve noge. Za vrijeme mirovanja i liječenja kod kuće bila mu je potrebna tuđa pomoć i njega koju su mu pružali supruga i djeca i to praktički za sve, hranjenje, oblačenje, održavanje higijene itd. Tužitelj navodi da nakon ozljede i dalje osjeća posljedice na način da ne osjeća prste na lijevoj nozi. Osim toga nakon ozljede ostali su mu brojni ožiljci i željezna šipka koja će mu doživotno ostati u lijevoj nozi. Tužitelj tijekom iskazivanja pokazuje sudu i prisutnim punomoćnicima stranaka brojne ožiljke na lijevoj potkoljenici. Dodaje da je tijekom liječenja morao mirovati, nosio je štake, koristio tablete protiv bolova, odlazio je na preglede kod kirurga, fizijatra, i kod neurologa, i išao je na fizikalne terapije.

17. Sud je iskaz tužitelja ocijenio vjerodostojnim s obzirom da je isti logičan, životan i uvjerljiv te suglasan sa dokumentacijom u spisu.

18. Sukladno čl. 220. st. 2. ZPP-a ostale predložene dokaze sud nije izvodio, s obzirom da je utvrdio da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno već izvedenim dokazima i priloženim ispravama, a stranke nisu imale deljnjih dokaznih prijedloga.

19. Na temelju provedenog dokaznog postupka, posebice nalaza i mišljenja sudskog vještaka, iskaza tužitelja i dokumentacije u spisu sud je utvrdio da je tužitelj 16. prosinca 2024. kao zaposlenik osiguranika tuženika, pretrpio ozljedu na radu kako je opisano u tužbi i u prijavi ozljede na radu kada ga je viličar udario u lijevu potkoljenu, pri čemu je zadobio tešku tjelesnu ozljedu opisanu u nalazu i mišljenju sudskog vještaka, i to otvoreni, viševrni prijelom lijeve potkoljenice s pomakom ulomaka (prijelom dijafize goljenične kosti na prijelazu srednje u distalnu trećinu i dvostruki prijelom lisne kosti). Tužitelj je nakon ozljede odvezen na hitnu te odmah operiran. Iz bolnice je otpušten 24. prosinca 2024. na kućno liječenje uz preporuku mirovanja i hodanja sa štakama, te uzimanja analgetika po potrebi i propisane terapije. Dana 22. svibnja 2025. zbog sporog zarastanja tužitelju je odstranjen statički vijak iz gornjeg dijela potkoljenice. Nakon zaraštenih prijeloma, dana 26. siječnja 2026. tužitelju su odstranjene K-žice iz lisne kosti. Proveo je dugotrajnu fizikalnu terapiju. Na bolovanju je bio oko 10 mjeseci do studenoga 2025. godine. Tijekom liječenja i bolovanja tužitelj je morao mirovati, hodao je uz pomoć štaka, koristio tablete protiv bolova, odlazio je na preglede kod kirurga,

fizijatra, i kod neurologa, i išao je na fizikalne terapije. Liječenje tužitelja završeno je, odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo 10. veljače 2026.

20. Sud je na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka utvrdio da su u nalazu i mišljenju opisane ozljede izravna posljedica predmetne ozljede od 16. prosinca 2024., uslijed koje je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje. Sud je utvrdio da je tužitelju uslijed predmetne ozljede trajno smanjena životna aktivnost za 8% zbog čega trpi duševne boli, a što se očituje u umjerenj slabosti lijeve noge zbog hipotrofije mišića, kroničnim bolovima u donjem dijelu potkoljenice i gležnja kod većeg opterećenja i ograničenju kretnje u gležnju u manjem stupnju. Tužitelj je zbog zadobivenih ozljeda i tri operativna zahvata trpio fizičke boli i to jakog intenziteta 5 dana, srednjeg intenziteta 10 dana i manjeg intenziteta 3,5 mjeseca kumulativno. Tužitelj je uslijed ozljede trpio i strah i to primarni strah jačeg intenziteta kratkotrajno u trenutku štetnog događaja, te u nastavku liječenja sekundarni strah zbog brige za zdravlje i ishod liječenja, i to jačeg intenziteta 3 dana, srednjeg intenziteta 8 dana, i manjeg intenziteta 10 tjedana kumulativno.

21. Kao posljedica ozljede tužitelju su zaostali ožiljci na lijevoj potkoljenici vidljivi na priloženim fotografijama (str. 29-35 spisa), i opisani u nalazu i mišljenju sudskog vještaka, i to ukupno 7 ožiljaka kako je zaključio sudski vještak što predstavlja naruženje manjeg stupnja na granici prema srednjem stupnju, ponekad vidljivo trećima, uslijed čega tužitelj trpi duševne boli.

22. Sud je također utvrdio da je tužitelju tijekom liječenja bila potrebna tuđe pomoć i njega koju su mu pružali ukućani i to u opsegu 5 sati dnevno 2 tjedna, 4 sata dnevno 4 tjedna, 3 sata dnevno 6 tjedana, 2 sata dnevno 6 tjedna i 1 sat dnevno 4 tjedna, odnosno sveukupno 420 sati tuđe nestručne pomoći i njege.

23. Odredbom čl. 19. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - dalje: ZOO) propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom dok je čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisano da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

24. U postupku nije sporno da za nastalu štetu tužitelju uslijed predmetnog štetnog događaja na radnom mjestu, prema načelu objektivne odgovornosti odgovara poslodavac sukladno čl. 111. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17 i 98/19 - dalje: ZR) i čl. 25. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine broj 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18, dalje u tekstu: ZZR), odnosno u skladu s čl. 965 st. 1. ZOO-a osiguratelj poslodavca, ovdje tuženik.

25. Odredbom čl. 1095. st. 1. ZOO-a propisano je da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je nadoknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi.

26. Nadalje, prema odredbi čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine broj 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18, dalje u tekstu: ZZR) ozljeda na

radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Pri tome u postupku nije utvrđena ni jedna okolnost iz čl. 25. st. 2. ZZK koja bi otklonila ili umanjila odgovornost poslodavca za pretrpljenu ozljedu na radu tužitelja.

27. S obzirom da pasivna legitimacija tuženika nije sporna, odnosno da je u vrijeme predmetnog štetnog događaja poslodavac tužitelja osiguran policom osiguranja kod tuženika za odgovornost prema djelatnicima, to sukladno čl. 965. st. 1. ZOO-a tuženik kao osiguratelj poslodavca, odgovara za naknadu štete za koju je odgovoran poslodavac. Slijedom navedenog, na temelju čl. 111. ZR-a i čl. 25. ZZR-a, za nastalu ozljedu na radu tužitelju odgovara tuženik kao osiguratelj poslodavca.

28. Na temelju odredbe čl. 19. ZOO-a, a u vezi s čl. 1046. i čl. 1100. istog zakona, tužitelj ima pravo od tuženika zahtijevati naknadu neimovinske štete koju trpi zbog povrede prava osobnosti uslijed pretrpljene ozljede na radu. Izvedenim dokazima sud je utvrdio da tužitelju pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu za pretrpljene fizičke boli, i strah, za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti od 8%, te za za duševne boli zbog naruženosti, a temeljem odredbe čl. 1095. ZOO-a i pravo na naknadu štete zbog pružene tuđe pomoći i njege. Visine pojedinih zahtjeva sud je ocijenio po slobodnoj ocjeni imajući u vidu sve relevantne okolnosti značajne za svaki pojedini vid štete, odnosno, pri odlučivanju o zahtjevu za naknadu neimovinske štete te o visini njezine naknade sud je vodio računa o značenju povrijeđenoga dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom prirodom i društvenom svrhom.

29. Cijeneći utvrđenu dužinu, trajanje i intenzitet fizičkih bolova, lokalitet povreda i način liječenja sud je ocijenio tužitelju primjerenom naknadu u iznosu od 3.000,00 eura. Nadalje imajući u vidu u nalazu i mišljenju vještaka opisanu vrstu i intenzitet pretrpljenog straha i dužinu trajanja sud je ocijenio primjerenom naknadu u visini od 2.100,00 eura. Zbog navedenih ozljeda tužitelju je smanjena radna i opća životna sposobnost za 8 % te trpi duševne boli zbog smanjenja životnih aktivnosti uslijed čega će morati ulagati pojačane napore u svakodnevnom životu i radu. Imajući u vidu životnu dob tužitelja (rođen 1984. godine), očekivani životni i radni vijek kao i lokalitet ozljeda i zanimanje tužitelja sud smatra da tužitelju na ime duševnih boli zbog smanjenja životne aktivnosti od 8% pripada primjerena naknada u iznosu od 1.200,00 eura. Tužitelj uslijed 7 zaostalih ožiljaka na lijevoj potkoljenici i lijevom gležnju trpi i duševne boli zbog naruženja lakog stupnja na granici prema srednjem stupnju ponekad vidljivog trećima, te mu za duševne boli zbog naruženosti pripada pravična novčana naknada u iznosu od 1.000,00 eura. Sud je prilikom odmjeravanja pojedinih vidova štete uzeo u obzir težinu povreda, dugotrajnost liječenja i bolovanja tužitelja, činjenicu da je tužitelj imao tri operativna zahvata, da je morao mirovati, da je bio prisiljen hodati uz pomoć štaka, da je morao koristiti propisanu terapiju i lijekove protiv bolova, odlaziti na redovite preglede i fizikalnu terapiju, te je uzeo u obzir zanimanje tužitelja kao vozača i relativno mladu životnu dob tužitelja (rođen 1984. godine). S obzirom na sve izloženo sud smatra da tužitelju temeljem čl. 1100. st. 2. ZOO-a pripada ukupan iznos od 7.300,00 eura naknade neimovinske štete.

30. Sud se prilikom odmjeravanja visine novčane naknade vodio općeprihvaćenim kriterijima u sudskoj praksi, a uzeo je u obzir i općepoznatu činjenicu visoke stope inflacije i rasta potrošačkih cijena u Republici Hrvatskoj od 2020. godine kada su Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda Republike Hrvatske posljednji puta mijenjani do dana donošenja ove presude, sukladno recentnoj sudskoj praksi viših sudova izraženoj primjerice u odlukama Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ R 3137/2024 od 25 srpnja 2024. i Županijskog suda u Dubrovniku poslovni broj GŽ-546/2023 od 6. studenoga 2024.

31. Odlučujući o zahtjevu tužitelja za naknadu imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu, sud je primijenio čl. 1089. st. 2. u vezi s čl. 1095. st. 1. ZOO-a, te smatra kako je tuženik dužan tužitelju nadoknaditi imovinsku štetu. Troškovi naknade za tuđu pomoć i njegu koju su tužitelju pružali ukućani, utvrđeni su u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka prema intenzitetu i trajanju potrebe za ovakvom pomoći i njegom od ukupno 420 sati. S obzirom da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali ukućani, to je sud cijenu iste utvrdio po slobodnoj ocjeni, i to u visini od 5,00 eura po satu, smatrajući je primjerenom, a uzevši u obzir prihvaćenu sudsku praksu i aktualne društvene prilike, slijedom čega je sud utvrdio da tužitelju s ove osnove, za 420 sati tuđe nestručne pomoći pripada ukupan iznos od 2.100,00 eura.

32. Slijedom navedenoga tužitelju na ime naknade neimovinske i imovinske štete uslijed pretrpljene ozljede na radu pripada ukupan iznos od 9.400,00 eura, od čega 7.300,00 eura na ime neimovinske štete (3.000,00 eura za pretrpljene fizičke boli, 2.100,00 eura za pretrpljeni strah, i 1.200,00 eura za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti od 8%, te 1.000,00 eura za duševne boli zbog naruženosti), te 2.100,00 eura na ime imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu. S obzirom da je tuženik tužitelju na ime naknade štete po štetnom događaju već isplatio 4.000,00 eura ne specificirajući po kojim vidovima štete, tužitelju pripada daljnjih 5.400,00 eura, od čega 3.300,00 eura neimovinske štete, te 2.100,00 eura imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu. Slijedom navedenoga tuženiku je naloženo isplatiti tužitelju daljnji iznos od 5.400,00 eura po osnovi neimovinske i imovinske štete dok je u preostalom iznosu od 300,00 eura tužbeni zahtjev tužitelja, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, odbijen kao neosnovan.

33. Nadalje, odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužitelj na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete potražuje zateznu kamatu počevši od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, tj. od 3. veljače 2025., a u postupku je utvrđeno da je liječenje tužitelja završeno 10. veljače 2026., dakle nakon podnošenja odštetnog zahtjeva. S obzirom da se opseg i stupanj konačnih i trajnih posljedica zadobivenih povreda te trajanje i intenzitet duševnih boli koje trpi tužitelj može utvrditi tek kada je završeno liječenje, sud smatra da je šteta nastala u tom trenutku, dakle 10. veljače 2026., a identično pravno stajalište zauzeo je u pravno i činjenično primjenjivom predmetu Županijski sud u Rijeci u presudi broj GŽ R 1888/2021-2 od 3. lipnja 2022. Stoga na temelju čl. 1103 ZOO-a tužitelj na daljnji dosuđeni iznos naknade neimovinske štete ima

pravo na zatezne kamate najranije od dana nakon završetka liječenja tj. od 11. veljače 2026.

34. Nadalje tužitelj je u tužbi potraživao daljni iznos naknade štete od 2.030,00 eura, od čega se 240,00 eura odnosi na imovinsku štetu za tuđu pomoć i njegu, a 1.790,00 eura na neimovinsku štetu. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom od 3. ožujka 2026., nakon završetka liječenja (10. veljače 2026.), tužitelj je preinačio tužbu te potražuje ukupno 5.700,00 eura, od čega se 2.100,00 eura odnosi na imovinsku štetu, a 3.300,00 eura na neimovinsku štetu. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u presudama Rev-1133/2021-2 od 14. prosinca 2021. i Rev-748/2024-2 od 4. lipnja 2024. i dr. zauzeo pravno shvaćanje da je tuženik u obvezi platiti zakonske zatezne kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva od trenutka kada je isti postavljen jer on ne može biti u zakašnjenju u odnosu na razdoblje prije nego je uopće postavljen preinačeni dio tužbenog zahtjeva, stoga tužitelj ima pravo na zatezne kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva preko iznosa od 2.030,00 eura najranije od dana nakon preinake tužbe tj. od 4. ožujka 2026.

35. Slijedom navedenoga tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate na iznos naknade neimovinske štete od 1.790,00 eura postavljen u tužbi od dana nakon završetka liječenja tj. od 11. veljače 2026. do isplate, a na preostali dosuđeni iznos naknade neimovinske štete od 1.510,00 eura od dana nakon postavljanja preinačenog zahtjeva tj. od 4. ožujka 2026. do isplate. Slijedom navedenoga odbijen je zahtjev tužitelja za naknadom zakonskih zateznih kamata na iznos od 1.790,00 eura od 3. veljače 2025. do 10. veljače 2026., te zahtjev tužitelja za naknadom zateznih kamata na iznos od 1.510,00 eura od 3. veljače 2025. do 3. ožujka 2026.

36. U odnosu na zatraženi tijek kamate na iznos naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, koji je tužitelj postavio također od dana podnošenja odštetnog zahtjeva tj. od 3. veljače 2025., utvrđuje se da se radi imovinskoj šteti, čija se visina sukladno čl. 1089. st. 2. ZOO-a određuje prema cijenama u vrijeme donošenja odluke, a ne u vrijeme podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, stoga ista dopijeva donošenjem prvostupanjske presude 3. srpnja 2026. Slijedom navedenoga tužitelju su dosuđene zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade imovinske štete za tuđu pomoć od 2.100,00 eura od dana donošenja presude 3. srpnja 2026. do isplate, te je odbijen dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade imovinske štete od 2.100,00 eura od 3. veljače 2025. do 2. srpnja 2026. kao dana koji prethodi donošenju presude.

37. S obzirom da je liječenje tužitelja završeno 10. veljače 2026. kada je utvrđen konačan opseg i stupanj štete, neosnovan je i preostali dio tužbenog zahtjeva za isplatom zakonskih zateznih kamata na nesporno isplaćeni iznos naknade štete od 4.000,00 eura od podnošenja odštetnog zahtjeva 3. veljače 2025. do dana isplate 20. veljače 2025., jer u tom dijelu tuženik nije u zakašnjenju, stoga je isti odbijen.

38. Sud je utvrdio da je tužitelj u pogledu visine tužbenog zahtjeva uspio s 94,74 % (5.400,00 eura u odnosu na 5.700,00) dok je u pogledu osnove tužbenog zahtjeva uspio sa 100%. Tužitelj je dakle uspio u ukupnom omjeru od 97,37 %. Tuženik je stoga u pogledu visine tužbenog zahtjeva uspio s 5,26 %, a u pogledu

osnove s 0 %, dakle ukupno 2,63 %. Sud je stoga odluku o troškovima donio temeljem odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a, jer je tužbeni zahtjev usvojen u najvećem dijelu, osim u neznatnom dijelu (ukupno 2,63 % te za dio zatezne kamate) zbog čega nisu nastali posebni troškovi, stoga je tuženik na temelju čl. 154. st. 5. ZPP-a dužan naknaditi parnični trošak tužitelju. Visina parničnih troškova određena je prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23, dalje u tekstu: Tarifa), budući je tužitelj zastupan po odvjetniku.

39. Sukladno Tbr. 7/1 OT vrijednost pojedine radnje u postupku određena je u visini od 100 bodova, odnosno sukladno Tbr. 54 OT u iznosu od 200,00 eura. Tužitelju je u cijelosti priznat zatraženi trošak za sastav odštetnog zahtjeva u visini od 200,00 eura (Tbr. 7/1 OT), za sastav tužbe u visini od 200,00 eura (Tbr. 7/1 OT), za sastav obrazloženog podnesaka od 3. ožujka 2026. u visini od 200,00 eura (Tbr. 8/1 OT), za sastav neobrazloženog podneska od 19. rujna 2025. u visini od 50,00 eura (Tbr. 8/4 OT), za zastupanje na ročištima 13. siječnja 2026. i 3. lipnja 2026. za svako u visini od po 200,00 eura (Tbr. 9/1 OT), te za pristup na ročište za objavu presude u visini od 100,00 eura (Tbr. 9/3 OT). Na temelju čl. 155 ZPP-a tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 15. siječnja 2026. u visini od 50,00 eura, s obzirom da istim samo dostavlja potvrdu uplate predujma za vještačenje što nije bilo nužno za vođenje postupka, s obzirom da sud po službenoj dužnosti provjerava uplate putem računovodstva.

40. Slijedom navedenoga tužitelju je priznat ukupni trošak u visini od 1.150,00 eura, uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46 OT) u iznosu od 287,50 eura, ukupno 1.437,50 eura, odnosno za trošak medicinskog vještačenja koji je predujmio tužitelj u visini od 300,00 eura, sveukupno 1.737,50 eura, dok je u preostalom iznosu od 62,50 eura zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška odbijen kao neosnovan. Na temelju čl. 154. st. 5. ZPP-a odbijen je zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka.

41. Odluka o kamati na parnični trošak donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

42. Slijedom svih navedenih i obrazloženih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 3. srpnja 2026.

Sutkinja:
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje ako je stranka o ročištu za objavu presude uredno obaviještena, bez obzira je li na isto pristupila, a u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano putem ovoga suda u četiri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088a-3f148**

Kontrolni broj: **08fe0-d8f4f-a0a76**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.